

சாராம்சம்: சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தை எவ்வாறானவர், அவர் யார் என அவரை மிகச்சரியாக இனங்கண்டு, நினைவுசெய்யுங்கள். இதற்கு, உங்கள் புத்தியைப் பரந்ததாக்குங்கள்.

கேள்வி: தந்தை, ஏன் ஏழைகளின் பிரபு என அழைக்கப்படுகிறார்?

பதில்: இந்நேரத்தில் முழு உலகமும் ஏழையாகவும், சந்தோஷமிழந்தும் இருக்கும்பொழுது அனைவரையும் துன்பத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்குத் தந்தை வர வேண்டும் என்பதாலாகும். ஒருவருக்கு உணவையும், உடைகளையும் கொடுத்துக் கருணை காட்டுவது ஒரு பெரிய விடயமல்ல. அவர்கள் அதன் மூலம் செல்வந்தர்கள் ஆகுவதில்லை. சுதேசிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுப்பதனால், நான் ஏழைகளின் பிரபு என அழைக்கப்படுகின்றேன் என்றில்லை. நான் ஏழை ஆத்மாக்களை, அதாவது, ஞானமில்லாத, தூய்மையற்ற ஆத்மாக்களை, ஞானத்தைக் கொடுப்பதனால், தூய்மையாக்குகிறேன்.

பாடல்: இதுவே உலகத்தை மறப்பதற்கான பருவ காலம்!

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும், இனிமையான குழந்தைகளாகிய நங்கள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். இப்பாடல் உலகத்து மக்களால் இயற்றப்பட்டது என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். அதன் வார்த்தைகள் மிகவும் சிறந்தவை: நங்கள் இப்பழைய உலகை மறக்க வேண்டும். முன்னர், நங்கள் இதைப் புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை. தாங்கள் புதிய உலகத்துக்குச் செல்ல விரும்பினால், நிச்சயமாகக் கலியுகத்தை மறக்க வேண்டும் என்பதைக் கலியுகத்து மக்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. தாங்கள் பழைய உலகை விட்டு நங்க வேண்டும் என்பதைப்; புரிந்துகொண்டாலும், இன்னமும் பெருமளவு நேரம் எஞ்சியிருப்பதாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். நிச்சயமாகப் புதியது பழையதாக ஆகுகிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள், ஆனால், அதற்கு ஒரு நூண்ட கால எல்லையைக்; கொடுப்பதனால், அவர்கள் இதனை மறந்து விட்டார்கள். புதிய உலகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருவதனால், பழைய உலகம் மறக்கப்பட வேண்டும் என்னும் விழிப்புணர்வு உங்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனை மறப்பதனால் என்ன நடைபெறும்? நாங்கள் எங்களுடைய பழைய சரூரங்களை நூக்கி விட்டு, புதிய உலகத்துக்குச் செல்வோம். எவ்வாறாயினும், அறியாமைப் பாதையில், மக்களின் கவனம் இவ்விடயங்களின் அர்த்தத்தை நோக்கி ஈர்க்கப்படுவதில்லை. தந்தை விளங்கப்படுத்தும் முறையில் எவராலும் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்த முடியாது. நங்கள் இப்பொழுது இதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். தந்தை மிகவும் சாதாரணமானவர் என்பதும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். மிகச்சிறந்த விசேடமான குழந்தைகளும் இதனை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதில்லை. சிவபாபா இவரில் பிரவேசிக்கிறார் என்பதை அவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர். ஒரு வழிகாட்டல் கொடுக்கப்படும்பொழுது, அது சிவபாபாவின் வழிகாட்டல் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. அது அவர்கள் நாள் முழுவதும் சிவபாபாவை மறந்து விட்டார்கள் என்பதைப் போன்றுள்ளது. முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளாததனால், அவர்கள் பணியைச் செய்வதில்லை. அவர்கள் நினைவு செய்வதை மாயை அனுமதிப்பதில்லை. அந்த நிலையான நினைவு இருப்பதில்லை. தொடர்ந்தும் முயற்சி செய்வதனால், நங்கள் நிச்சயமாக இறுதியில் அந்த ஸ்திதியைக் கொண்டிருப்பீர்கள். இந்த நேரத்தில் கர்மாதீத ஸ்திதியை அடையக்கூடிய எவரும் இருக்க முடியாது. தந்தையை, அவர் உள்ளவாரும், அவர் எவ்வாறானவராக இருக்கிறார் எனவும் அறிவதற்கு ஒரு பரந்த புத்தி உங்களுக்குத் தேவை. சிலர் உங்களை வினவுகிறார்கள்: பாப்தாதா குளிராடைகளை அணிகிறாரா? நங்கள் பதிலளிக்கிறார்கள்: அவர்கள் இருவரும் அவற்றை அணிகிறார்கள். சிவபாபா கூறுவார்: நான் குளிர் ஆடைகளை அணியத் தேவையில்லை. நான் குளிரை உணர்வதில்லை. எவ்வாறாயினும், நான் பிரவேசித்துள்ளவர் குளிரை உணர்கிறார். நான் பசியையோ அல்லது தாகத்தையோ உணர்வதில்லை. நான் அவை அனைத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவர். நான் சேவை செய்யும்பொழுதும், அவை அனைத்திலிருந்தும் அப்பாற்பட்டு இருக்கிறேன். நான் உண்பதோ அல்லது பருகுவதோ இல்லை. தான் உண்டதோ அல்லது பருகியதோ கிடையாது எனக் கூறிய ஒரு சாது இருந்தார்; அவர் ஒரு செயற்கையான தோற்றத்தைக்

கொண்டிருந்தார். பலருக்குத் தேவர்களுக்குரிய பெயர்கள் உள்ளன. வேறெந்தச் சமயத்திலும் எவரும் ஒரு தேவராக ஆகுவதில்லை. இங்கு பல்வேறு ஆலயங்கள் உள்ளன. எங்கும் அவர்கள் ஒரு சிவபாபாவில் மாத்திரம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தந்தை மாத்திரமே இருக்க முடியும் எனப் புத்தியும் கூறுகிறது. உங்கள் (லௌகீக) தந்தையிடமிருந்து நீங்கள் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறீர்கள். இந்த அதிமேன்மையான சங்கமயுகத்திலேயே பாபாவிடமிருந்து நீங்கள் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களில் புத்தியில் உள்ளது. நாங்கள் சந்தோஷ தாமத்துக்குச் செல்லும்பொழுது, ஏனைய அனைவரும் அமைதி தாமத்தில் இருக்கின்றார்கள். உங்கள் மத்தியிலும், இது வரிசைக்கிரமமாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஞானத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவர்களால் இயல்பாகவே அதைப் பற்றிப் பேச இயலும். நீங்கள் பாபாவின் மூலம் ரூபும், பசாண்ட்டும் (ஞானத்தைப் பொழியும் யோக சொருபங்கள்) ஆகுகிறீர்கள். நீங்கள் ரூபும் பசாண்ட்டும் ஆவீர்கள். தாங்கள் ரூபும், பசாண்ட்டும் என உலகிலுள்ள எவராலும் கூற முடியாது. நீங்கள் இப்பொழுது கற்கிறீர்கள், நீங்கள், உங்கள் முயற்சிகளுக்கேற்ப, வரிசைக்கிரமமாக, இறுதிவரையில் அதைத் தொடர்வீர்கள். சிவபாபாவே ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் தந்தையாவார். நீங்கள் உங்கள் இதயத்தில் இதனை உணர்கிறீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் நீங்கள் இதனை உங்களின் இதயத்தில் உணர்வதில்லை. இங்கு, நீங்கள் அவர் முன்னிலையில் தனிப்பட்ட முறையில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். தந்தை மூண்டும் இந்நேரத்தில் மாத்திரமே வருவார் என்பதையும், அவர் மூண்டும் வேறெந்த நேரத்திலும் வரவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். சத்திய, திரேதா யுகங்களின் இடையிலோ அல்லது துவாபர, கலியுகங்களின் இடையிலோ அவர் வருவதற்கு எவ்வித அவசியமுமில்லை. அவர் சக்கரங்களின் சங்கமத்திலேயே வருகிறார். தந்தையே, ஏழைகளின் பிரபு, அதாவது, அவரே ஏழையாகவும் வேதனையிலும் இருக்கின்ற இம் முழு உலகினதும் தந்தையாவார். அவருடைய இதயத்தில் என்ன இருக்கிறது? நானே ஏழைகளின் பிரபு; அனைவருடைய துன்பம், வறுமை அனைத்தும் முடிவடைய வேண்டும். ஞானத்தின் மூலமன்றித் துன்பமும், வறுமையும் குறைவடைய மாட்டாது. உடைகளும்; உணவும் கொடுப்பதனால், எவரும் செல்வந்தராக முடியாது. எவ்வாறாயினும், நான் ஏழைகளின் பிரபு என்பதை நினைவுசெய்வதனால், ஒருவேளை ஏழைகளைப் பார்க்கும்பொழுது, அவர்களுக்கு உடைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் போல் உணர்வேன். எவ்வாறாயினும், அதேநேரம், நான் அவர்களுக்கு, இந்த ஏழைகளின் பிரபு மாத்திரமல்ல முற்றிலும் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக; குகின்ற ஏழைகளின் பிரபு என்பதையும் புரிந்துகொள்கின்றேன். நானே தூய்மையாக்குபவர். நான் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன். நான் ஏழைகளின் பிரபுவாக இருப்பினும், நான் எவ்வாறு பணத்தைக் கொடுக்க முடியும்? பணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பலர் இவ்வுலகில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனாதை மடங்களுக்குத் தானம் செய்யப்படுகின்ற, பெருமளவு நிதியைச் சேகரிக்கிறார்கள். ஓர் அனாதை என்றால் தனக்கென ஒரு பிரபுவோ அல்லது அதிபதியோ இல்லாதவர் என்றே அர்த்தம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஓர் அனாதை என்றால் ஏழையான ஒருவர் என்று அர்த்தமாகும். உங்களுக்கும் ஒரு பிரபு இருக்கவில்லை, அதாவது, உங்களுக்கென ஒரு தந்தை இருக்கவில்லை. நீங்கள் ஏழையாக இருந்தீர்கள், ஏனெனில் உங்களுக்கு ஞானம் இருக்கவில்லை. ரூபும், பசாண்ட்டும் அல்லாதவர்கள் ஏழைகளும், “அனாத்”களும் (அனாதைகளும், ஏதுமற்றவர்களும்) ஆவார்கள், ரூபும், பசாண்ட்டுமாக உள்ளவர்கள் “சனாத்”கள்; (அனைத்தும் உள்ளவர்) ஆவார்கள். செல்வந்தர்கள் “சனாத்”தும், ஏழைகள் “அனாத்”தும் ஆவர். அனைவரும் ஏழைகள், நாங்கள் அவர்களுக்கு எதையாவது கொடுக்க வேண்டும் என்பது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. தந்தையே ஏழைகளின் பிரபு ஆதலால், அவர் கூறுகிறார்: அவர்களுக்கு எதையாவது கொடுங்கள், அதன்மூலம் அவர்களால் எக்காலத்துக்குமாகச் செல்வந்தராக ஆகமுடியும். இல்லாவிட்டால், துணிகள் போன்றவற்றைக் கொடுப்பது ஒரு பொதுவான விடயமாகும். நாங்கள் ஏன் அதில் சம்பந்தப்பட வேண்டும்? நாங்கள் அவர்களை அனாதைகளிலிருந்து செல்வந்தராக மாற்ற வேண்டும். ஒருவர் பல்கோடீஸ்வரராக இருப்பினும், அவை அனைத்தும் தற்காலிகமானவை. இது அனாதைகளின் உலகம். செல்வந்தர்கள் இருப்பினும், அவை அனைத்தும் தற்காலிகமானவை. அங்கு, அவர்கள் பிரபுவுக்கும், அதிபதிக்கும் உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கு, அவர்களில் எவரும் தங்கள் செயல்களுக்காக வருந்துவதில்லை. இங்கு, பல ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். செல்வந்தர்கள் தாங்கள் சுவர்க்கத்தில் இருப்பதாக எண்ணிப் போதையுற்றிருக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அது அவ்வாறல்ல என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

இவ்வேளையில் மனிதர்கள் எவரும் “சனாத்” (பிரபுவிற்கும் அபிபதிக்கும் உரியவர்) அல்ல அனைவரும் அனாதைகள் ஆவர். பணம் போன்ற அனைத்தும் தூசாகப் போகின்றது. தங்களிடம் அதிகப் பணம் இருப்பதாகவும், தங்களின் கொள்ளுப் பேரர்களால் அதைப் பயன்படுத்த இயலும் எனவும், அது பல தலைமுறைகளுக்குத் தொடரும் எனவும் மனிதர்கள் எண்ணுகிறார்கள், ஆனால் அது அவ்வாறு இருக்கப் போவதில்லை. அவை அனைத்தும் அழிக்கப்படும். இதனாலேயே நூங்கள் இப்பழைய உலகம் முழுவதிலும் விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். புதிய உலகம் சுவர்க்கம் எனவும், பழைய உலகம் நரகம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். புதிய உலகத்துக்காக, பாபா எங்களைச் செல்வந்தராக்குகிறார். பழைய உலகம் அழிக்கப்படவுள்ளது. தந்தை எங்களை மிகுந்த செல்வந்தராக்குகிறார். எவ்வாறு இந்த இலக்ஷ்மியும், நாராயணனும் மிகுந்த செல்வந்தராக ஆகினார்கள்? அவர்கள் அதற்கெனச் சண்டை செய்தார்களா அல்லது அவர்கள் ஒரு செல்வந்தரிடமிருந்து அதை ஆஸ்தியாகப் பெற்றார்களா? ஏனைய அரசர்கள் தங்கள் சிம்மாசனத்தைப் பெறுகின்றவாறு, அவர்கள் சிம்மாசனத்தைப் பெற்றார்களா? அல்லது, அவர்கள் தங்கள் செயல்களின் அடிப்படையில் இந்தச் செல்வத்தைப் பெற்றார்களா? செயல்களைப் பற்றித் தந்தை எங்களுக்குக் கற்பிக்கும் வழி தனித்துவமானது. ‘செயல்கள்’, ‘நடுநிலைச் செயல்கள்’, ‘பாவச்செயல்கள்’ என்னும் பதங்கள் முழுமையாகவே தெளிவானவை. சமயநூல்களிலுள்ள சில வார்த்தைகள் சரியானவை, ஆனால் அவை ஒரு மூடை மாவில் உள்ள ஒரு துளி உப்பு போன்றவை. இங்கு, மில்லியன் கணக்கான மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆனால், அங்கோ 900,000 மாத்திரமே இருக்கிறார்கள். அது ஒரு காற் பங்கு சத வீதமானதும் இல்லை. இது ஒரு மூடை மாவில் ஒரு துளி உப்பு என அழைக்கப்படுகிறது. முழு உலகமும் அழிக்கப்படவுள்ளது. சங்கமயுகத்தில் மிகச் சிலரே இருக்கிறார்கள். எவ்வாறு சகோதரி முக்லி மிகச் சிறந்தவராக இருந்தமையால், அவர் ஒரு சிறந்த வீட்டில் பிறந்திருப்பார் என்பது போல், சிலர் முன்னதாகவே தங்கள் சரூரங்களை விட்டு நங்குகிறார்கள்; பின்னர் அவர்கள் மற்றவர்களை வரவேற்பார்கள். அவர்கள் வரிசைக்கிரமமாகச் சந்தோஷத்தில் பிறவியெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் சந்தோஷத்தையும், சிறிதளவு துன்பத்தையும் அனுபவம் செய்ய வேண்டும். எவரும் கர்மாத் ஸ்திதியை அடையவில்லை. அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷமான வீடுகளில் பிறவியெடுப்பார்கள். இங்கு சந்தோஷமான குடும்பங்கள் இல்லை என எண்ண வேண்டாம். இங்கு பல மிகச் சிறந்த குடும்பங்கள் இருக்கின்றன, கேட்கவும் வேண்டாம்! பாபா சிலவற்றைப் பார்த்துள்ளார். மருமகள்மார் அனைவரும் மிகவும் அமைதியாகவும், ஒற்றுமையாகவும் ஒன்றாக வாழ்ந்து, தங்களின் பக்தியைச் செய்து, ஒன்றாகக் கூதையை வாசிக்கிறார்கள். பாபா வினவினார்: நூங்கள் அனைவரும் ஒன்றாகத் தங்கியிருக்கிறீர்கள், இருப்பினும் சண்டையிடுவதில்லையா? அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: நாங்கள் சுவர்க்கத்தில் இருக்கிறோம்; நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றாக வாழ்ந்து, அமைதியாக இருக்கிறோம், ஒருபொழுதும் சண்டையிடுவதில்லை. அது சுவர்க்கத்தில் இருப்பதைப் போன்றுள்ளது என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இங்கு நிச்சயமாகவே சுவர்க்கம் இருந்தது என்பதே அதன் அர்த்தம், இதனாலேயே அது இவ்விதம் குறிப்பிடப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், சுவர்க்கவாசிகளாக இருக்கின்ற சுபாவத்தைக் கொண்டிராத பலர் இங்கு உள்ளனர்; பணிப்பெண்களும், வேலையாட்களும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இராச்சியம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. பிராமணர்கள் ஆகுபவர்களே தேவ இராச்சியத்தில் வருவார்கள், ஆனால் அது வரிசைக்கிரமமானது. சிலர் மிகவும் இனிமையானவர்களும், அனைவருடனும் மிகவும் அன்பானவர்களும் ஆவார்கள். அவர்கள் என்றுமே எவருடனும் கோபமடைவதில்லை. நூங்கள் கோபப்படுவதால், துன்பத்தை அனுபவம் செய்கிறீர்கள். தங்கள் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்களின் மூலம் ஏனையோருக்குத் தொடர்ந்தும் துன்பத்தை விளைவிப்பவர்கள் துன்பம்மிக்க ஆத்மாக்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். புண்ணியாத்மாக்களும், பாவாத்மாக்களும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் சரூரங்களின் பெயர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்களா? உண்மையில், ஆத்மாக்களே அவ்வாறு ஆகுகிறார்கள். பாவாத்மாக்கள் அனைவரும் ஒரேமாதிரி இருப்பதில்லை. புண்ணியாத்மாக்களும் ஒரேமாதிரி இருப்பதில்லை. அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் முயற்சிகளுக்கேற்ப, வரிசைக்கிரமமானவர்கள். தங்கள் நடத்தையும், ஸ்திதியும் எதைப் போன்று உள்ளன எனவும், எவ்வாறு தாங்கள் ஏனையோருடன் தொடர்புகொள்கிறார்கள் எனவும் மாணவர்கள் தாங்களே புரிந்துகொள்கிறார்கள். நாங்கள் அனைவருடனும் இனிமையாகப் பேசுகிறோமா? சிலர் எதையாவது

கூறும்பொழுது, நான் பண்பற்ற விதத்தில் பதிலளிக்கிறேனா? தங்களுடைய குழந்தைகளுடன் தாங்கள் கோப்படுவதாகச் சில குழந்தைகள் பாபாவுக்குக் கூறுகிறார்கள். பாபா கூறுகிறார்: இயன்றவரை, அனைத்துச் சூழ்நிலைகளையும் அன்புடன் கையாளுங்கள். சில குழந்தைகள் பெருமளவு பிரச்சனைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். நூங்களும் பற்றிலிருந்து விடுபட்டிருக்க வேண்டும். நூங்கள் இலக்ஷ்மியையும், நாராயணனையும் போலாக விரும்புவதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். உங்கள் இலக்கும், இலட்சியமும் உங்கள் முன்னிலையில் உள்ளன. அது அத்தகையதோர் உயர்ந்த இலக்கும் இலட்சியமும் ஆகும்! உங்களுக்குக் கற்பிப்பவரும் அதியுயர்வானவர். அனைத்துத் தெய்வீகக் குணங்களும் நிறைந்தவர் எனவும், பதினாறு சுவர்க்கக் கலைகள் நிறைந்தவர் எனவும் அவர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புகழைப் பெருமளவு பாடுகிறார்கள். இப்பொழுது, நாங்கள் அவ்வாறு ஆசுவாசமாக என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். அவ்வாறு ஆசுவாதற்கே நூங்கள் இங்கு வந்துள்ளீர்கள். சத்திய நாராயணன் ஆசுவாசம் உங்களின் கதையானது, ஒரு சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணன் ஆசுவாசம் கதையாகும். அமரத்துவ தாமத்துக்குச் செல்வதற்கே அமரத்துவக் கதை உள்ளது. சந்தியாசிகள் போன்ற எவரும் இவ்விடங்களில் எதனையும் அறிந்திருக்கவில்லை. ஞானக்கடல் அல்லது தூய்மையாக்குபவர் என மனிதர் எவரும் அழைக்கப்பட முடியாது. முழு உலகமும் தூய்மையற்று உள்ளபொழுது, யாரை நாங்கள் தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்க முடியும்? இங்குள்ள எவரும் புண்ணியாத்மாவாக இருக்க முடியாது. இவ்வுலகம் தூய்மையற்றுள்ளது எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே முதலாம் இலக்கத்தவர். அவரைக் கடவுள் என அழைக்க முடியாது. ஒரேயொரு அசுரரையான தந்தை மாத்திரமே பிறப்பு, மறுபிறப்பிலிருந்து விடுபட்டவர். பாடப்பட்டுள்ளது: பரமாத்மாவாகிய சிவனுக்கு வந்தனங்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் தேவர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள், சிவன் பரமாத்மா என அழைக்கப்படுகிறார். ஆகவே, சிவன் ஏனைய அனைவருக்கும் மேலே இருக்கிறார். அவரே அனைவருடைய தந்தையும் ஆவார். (பரலோக) தந்தையிடமிருந்தே ஆஸ்தி பெறப்படுகிறது. அவரைச் சர்வவியாபி எனக் கூறுவதால், உங்களால் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற முடியாது. தந்தையே சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிப்பவர், ஆகவே, அவர் நிச்சயமாக உங்களுக்குச் சுவர்க்க ஆஸ்தியைக் கொடுப்பார். இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் முதல் இலக்கத்தவர்கள். அவர்கள் இக்கல்வியின் மூலம் அந்த அந்தஸ்தை அடைந்தார்கள். ஏன் மனிதர்கள் உலக அபிவிருத்திகளாக ஆசுவாசம் பாரதத்தின் புராதன யோகம் பிரசித்தி பெறவில்லை? இது இலகு யோகம் எனவும், இலகு ஞானம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. அது உண்மையிலேயே மிகவும் இலகுவானது. ஒரு பிறவியில் முயற்சி செய்வதனால், நூங்கள் அதிகளவைப் பெறுகின்றீர்கள். பக்திமார்க்கத்தில் நூங்கள் பிறவிறவியாகத் தடுமாறித் திரிந்ததுடன், எதையும் பெறவில்லை. இங்கு, நூங்கள் ஒரு பிறவியில் அதிகளவைப் பெறுகிறீர்கள், அதனாலேயே, அது இலகுவானது என அழைக்கப்படுகிறது. “ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முக்தி” எனக் கூறப்படுகின்றது. இந்நாட்களில், அவர்கள் வியப்படைத்தக்க விடயங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அது விஞ்ஞானத்தின் அற்புதமாகும். மௌனத்தின் அற்புதம் என்ன என்பதைப் பாருங்கள். உங்களால் அதில் அதிகளவைப் பார்க்க முடியும், ஆனால், இங்கோ எதுவுமேயில்லை. நூங்கள் மௌனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள், நூங்கள் வேலைக்கும் செல்கிறீர்கள். எவ்வாறாயினும், உங்கள் கரங்கள் வேலை செய்யும்பொழுது, உங்கள் இதயம் உங்கள் அன்பிற்கினியவருடன் இருக்கிறது. காதலியும், அன்பிற்கினியவரும் நினைவுகூரப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஒருவர் மற்றவரின் முகத்தால் கவரப்படுகிறார்கள்; அங்கு விகாரத்தின் கேள்வியே கிடையாது. அவர்கள் எங்கமர்ந்திருந்தாலும், ஒருவரையொருவர் நினைவுசெய்கிறார்கள். ஒரு சப்பாத்தியை உண்ணும்பொழுதும், அவர்கள் தொடர்ந்தும் தங்கள் முன்னிலையில் மற்றவரைப் பார்ப்பார்கள். இறுதியில், உங்கள் ஸ்திதி அவ்வாறிருக்கும். நூங்கள் தொடர்ந்தும் தந்தையை மாத்திரம் நினைவுசெய்வீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும் ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. ஞுப்பும், பசாண்ட்டும் ஆகித் தொடர்ந்தும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்ற வார்த்தைகளைப் பேசுங்கள். பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்காதீர்கள். ஞானத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்தவாறு இருப்பதுடன், உங்கள் வாயிலிருந்து ஞான இரத்தினங்கள் மாத்திரமே வெளிப்படட்டும்.
2. பற்றிலிருந்து விடுபட்டிருங்கள். அனைவருடனும் அன்புடன் தொடர்புகொள்ளுங்கள், கோப்படாதீர்கள். அனாதைகளைப் பிரபுவுக்கும், அதிபதிக்கும் உரியவர்களாக்கும் சேவையைச் செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நுங்கள் ஒரு புனித அன்னமாகி, தூய்மையின்மையின் பெயர், சுவடு அனைத்தையும் முடித்து விடுவதால், “புனிதமானவர்” எனும் பட்டத்தைக் கோருவீர்களாக.
ஓர் அன்னம் என்றுமே கற்களைத் தேர்ந்தெடுக்காமல், இரத்தினங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதைப் போன்று, அதேவிதமாக, புனித அன்னங்கள் என்றுமே குறைபாடுகள் எதனையும், அதாவது, கற்களைக் கிரகிப்பதில்லை. அவர்கள் லுணானவற்றிலிருந்து சக்திநிறைந்ததை வேறாக்கி, லுணானதை ஒருபுறம் ஒதுக்கி விட்டு, சக்திநிறைந்ததை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். அத்தகைய புனித அன்னங்களே சுத்தமான, தூய ஆத்மாக்கள், அவர்களின் உணவும், உறவுமுறைகளும் தூய்மையானவை. சுத்தமின்மையின், அதாவது, தூய்மையின்மையின் பெயர், சுவடு அனைத்தும் முடிவடையும்பொழுது, எதிர்காலத்தில் நுங்கள் “புனிதமானவர்” எனும் பட்டத்தைக் கோருகின்றீர்கள், எனவே தவறுதலாகவேனும் எவருடைய குறைபாடுகளையும் ஒருபொழுதும் கிரகிக்காதீர்கள்.

சுலோகம்: பழைய சுபாவம், சம்ஸ்காரங்களின் வம்சம் அனைத்தையும் கூட துறப்பவரே, ஒரு முழுமையான துறவி ஆவார்.

---ஓம் சாந்தி---